

Lovforslag nr. L 218. Fremsat den 9. april 1997 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige energiafgiftslove m.v.

(Justering af rumvarmeafgiften m.v.)

§ 1

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 858 af 24. september 1996, som ændret ved lov nr. 1214 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter nr. 12 som nyt nummer:

»13) Anden flaskegas (LPG),
der anvendes som motorbrændstof 259 øre/kg -«. Nr. 13-14 bliver herefter nr. 14-15.

2. I § 1, stk. 2, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Af varer, der anvendes til varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier. Biogas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer, er dog fritaget for afgift.«

3. I § 1 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. For spildolie iblandet vand, som indsamles fra skibe, og som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgør afgiften dog følgende procentdel af den i stk. 1, nr. 4, nævnte afgiftssats:

- 1) 35 pct. ved et vandindhold på 65 pct. og derover.
- 2) 70 pct. ved et vandindhold på mindst 30 pct. og under 65 pct.
- 3) 95 pct. ved et vandindhold på mindst 5 pct. og under 30 pct.
- 4) 100 pct. ved et vandindhold på under 5 pct.«

4. I § 3, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 1, stk. 1, nr. 14« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15«.

5. I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan registrerede oplagshavere og varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

6. I § 9, stk. 2, sidste pkt., indsættes efter »Naturgas 39,6 MJ/Nm³«:
»Biogas 19,7 MJ/Nm³«.

7. I § 9, stk. 9, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

8. I § 10, stk. 1, indsættes som 2. – 5. pkt.:

»Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret oplagshaver, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmeværdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.«

9. I § 11, stk. 2, sidste pkt., ændres »§ 1, stk. 1, nr. 14« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15«.

10. I § 11, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.«.

11. I § 11, stk. 5, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »(trætorrestuer)«: », samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet«.

12. I § 11, stk. 5, indsættes som nr. 5:

»5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse«.

13. I § 11, stk. 6, to steder i § 11, stk. 7, og i § 11, stk. 9, ændres »stk. 1 eller 5« til: »stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5«.

14. I § 11 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.«

Stk. 7-14 bliver herefter stk. 8-15.

15. I § 11, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 12« til: »stk. 14«.

16. I § 11, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter 3. pkt:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. april til 31. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober – 31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste punktum.«.

17. I § 11, stk. 9, der bliver stk. 10, § 11, stk. 10, der bliver stk. 11, og § 11, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

18. I § 11, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres tre steder »stk. 9« til: »stk. 10«.

19. I § 11 indsættes efter stk. 11, der bliver stk. 12, som nyt stykke:

»Stk. 13. Uanset stk. 4 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter, henholdsvis kg, efter de i § 9, stk. 2, anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de i § 9, stk. 2, anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de i § 9, stk. 2, anførte værdier.«.

Stk. 12-14 bliver herefter stk. 14-16.

20. I § 11, stk. 12, der bliver stk. 14, ændres to steder »stk. 7« til: »stk. 8«.

21. I § 11, stk. 14, der bliver stk. 16, ændres »stk. 13« til: »stk. 15«.

22. I § 14 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal konstatere eller verificere vandindholdet i varer omfattet af § 1, stk. 5, og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for de statslige told- og skattemyndigheder. Told- og Skattestyrelsen kan fastsætte de nærmere regler for opgørelse af vandindholdet.

Stk. 6. Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 5, for hver kategori af vandindhold.«

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 7-11.

23. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

24. I § 22 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke, når køretøjet ikke befinder sig på en privat bopæl, og i anlæg, hvori der ifølge bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, ikke må anvendes motorbrændstof, der er tilsat farvingspræparater eller denatureringsmidler.«

25. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 1, stk. 5« til: »§ 1, stk. 6«, og »§ 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 eller 8« til: »§ 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 eller 10«.

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 3. oktober 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der betales afgift efter brændværdien, jf. dog stk. 4, i følgende varer:

- 1) Stenkul (incl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus.
- 2) Jordoliekoks.
- 3) Brunkulsbriketter og brunkul.
- 4) Tallolie, trætjære, trætjæreolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme.
- 5) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme

- a) med et vandindhold på mindst 27 pct.,
- b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.

Stk. 2. Afgiften udgør 41 kr. 30 øre pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. Told- og Skattestyrelsen fastsætter de nærmere regler for opgørelse af varernes brændværdi.

Stk. 4. Såfremt registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi, betales afgift af varernes vægt. Afgiften udgør:

- 1) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1..... 1.150 kr. pr. t
- 2) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2..... 1.350 kr. pr. t
- 3) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3..... 840 kr. pr. t
- 4) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4..... 1.615 kr. pr. t
- 5) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5a..... 1.185 kr. pr. t
- 6) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5b 1.555 kr. pr. t

Stk. 5. Registrerede virksomheders valg mellem opgørelse efter brændværdi eller efter vægt er gældende for en periode på 1 år.«

2. I § 5, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »Registrerede virksomheder skal: « efter den valgte opgørelsesmetode«.

3. I § 5 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Registrerede virksomheder, der foretager opgørelse efter brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver varekategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. I tilfælde omfattet af § 12, stk. 2, skal virksomheden føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer inden for hver varekategori og på dette grundlag beregne brændværdien i de afgiftspligtige varer, der er udleveret eller forbrugt i virksomheden.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

4. I § 7, stk. 1, sidste pkt. indsættes efter »Naturgas..... 39,6 MJ/Nm³«: »Biogas..... 19,7 MJ/Nm³«.

5. I § 7, stk. 4, indsættes som 2.-5. pkt.:

»Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.«

6. I § 8, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.«

7. I § 8, stk. 4, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »(trætorrestuer)«: », samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet«.

8. I § 8, stk. 4, indsættes som nr. 5:

»5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse«.

9. I § 8, stk. 5, to steder i § 8, stk. 6, og i § 8, stk. 8, ændres »stk. 1 eller 4« til: »stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4«.

10. I § 8 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 5 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medfø-

re en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.«

Stk. 6-11 bliver herefter stk. 7-12.

11. I § 8, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 11« til: »stk. 13«.

12. I § 8, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter 3. pkt:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. april til 31. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober – 31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste punktum.«

13. I § 8, stk. 8, der bliver stk. 9, § 8, stk. 9, der bliver stk. 10, og § 8, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

14. I § 8, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres tre steder »stk. 8« til: »stk. 9«.

15. I § 8 indsættes efter stk. 10, der bliver stk. 11, som nyt stykke:

»Stk. 12. Uanset stk. 3 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter, henholdsvis kg, efter de i § 7, stk. 1, anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de i § 7, stk. 1, anførte

værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de i § 7, stk. 1, anførte værdier.«.

Stk. 11 bliver herefter stk. 13.

16. I § 8, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres to steder »stk. 6« til: »stk. 7«.

17. I § 12 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Registrerede virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter varenes brændværdi, kan vælge at beregne den afgiftspligtige brændværdi i varer, som udleveres eller forbruges i virksomheden efter et lagerbalancesystem. For lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer foretager virksomheden en opgørelse over brændværdien pr. ton for hver enkelt varekategori samt mængden af hver varekategori ved begyndelsen af den afgiftsperiode, hvor lagerbalancesystemet benyttes første gang. Der beregnes herefter den samlede brændværdi i lageret i GJ. For varer, der tilføres lageret, efter at lagerbalancesystemet er indført, opgøres tilsvarende den samlede brændværdi opgjort i GJ enten på baggrund af måling eller på baggrund af den leverende virksomheds opgørelse efter lagerbalancesystemet. Efter at der er tilført lageret varer, opgøres det samlede lagers samlede brændværdi og den samlede mængde af varer på lageret som summen af den beregnede brændværdi i lageret før tilførslen og brændværdien i tilførslen og den samlede mængde varer som summen af mængden på lageret før tilførslen og tilførslen til lageret. Det beregnes herefter, hvor meget brændværdien er i varerne pr. ton ved at dividere den samlede brændværdi på det nye lager med den samlede mængde af varer på det nye lager. For varer, der fraføres lageret, beregnes brændværdien ved at gange den ovenfor opgjorte brændværdi med mængden af varer, der fraføres lageret. Brændværdien ændres igen efter ovenstående system, når lageret igen tilføres varer. Den beregnede brændværdi af lageret reduceres med de mængder, der fraføres lageret enten opgjort efter dette lagerbalancesystem eller efter måling.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

18. I § 20, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 2, stk. 1,«: »§ 5, stk. 3 og 4,«.

19. I § 20, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 12, stk. 2« til: »§ 12, stk. 3«.

20. § 20, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 3

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lov-bekendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.«.

2. I § 10, stk. 5, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »(træetørrestuer)«: », samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet«.

3. I § 10, stk. 5, indsættes som nr. 5:

»5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse«.

4. I § 10, stk. 6, to steder i § 10, stk. 7, og i § 10, stk. 10, ændres »stk. 1 eller 5« til: »stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5«.

5. I § 10 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarm-

F. t. l. vedr. forskellige energiafgiftslove m.v.

ningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.«

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

6. I § 10, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 12« til »stk. 14«.

7. I § 10, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter 3. pkt:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. april til 31. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober – 31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste punktum.«

8. I § 10, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

9. I § 10, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 7 eller 9« til: »stk. 8 eller 10«.

10. I § 10, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres to steder »stk. 10« til: »stk. 11«, »stk. 7« til: »stk. 8« og »stk. 9« til: »stk. 10«.

11. I § 10 indsættes efter stk. 11, der bliver stk. 12, som nyt stykke:

»Stk. 13. Uanset stk. 4 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter, henholdsvis kg, efter de i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. anførte værdier for energiind-

hold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de anførte værdier.

Stk. 12 bliver herefter stk. 14.

12. I § 10, stk. 12, der bliver stk. 14, ændres to steder »stk. 7« til: »stk. 8«.

13. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 3. oktober 1996, som ændret ved lov nr. 1211 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Registrerede virksomheder, der årligt afsætter mindre end 1 GWh elektricitet, kan efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til at opføre de afgiftspligtige leverancer i den enkelte måned eller anden periode, for hvilken a conto opkrævning over for samtlige forbrugere finder sted, på grundlag af de fra kraftværker m.v. fakturerede el-leverancer med fradrag af 5 pct. ledningstab, under forudsætning af, at endelig afregning af afgiften finder sted mindst en gang om året ved opgørelse og afregning af de faktiske leverancer hos samtlige forbrugere.«

2. I § 11, stk. 4, nr. 1, 1. pkt., indsættes efter »(trætræstuer)«: », samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet«.

3. I § 11, stk. 4, indsættes som nr. 3:

»3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og

varer, som anvendes til vask af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed.«.

4. I § 11, stk. 7, ændres »§ 11, stk. 12« til: »§ 11, stk. 14«.

5. I § 11, stk. 7, indsættes efter 3. pkt.:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. april til 31. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober – 31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste punktum.«.

6. § 15, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 5

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl, som ændret ved § 7 i lov nr. 1101 af 20. december 1995, § 8 i lov nr. 1102 af 20. december 1995 og § 3 i lov nr. 1220 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 7, indsættes som 2.-5. pkt.:

»Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.«.

2. I § 34, stk. 3, indsættes efter nr. 14 som nyt nummer:

»15. Biogas 19,7 MJ/Nm³«. Nr. 15-20 bliver herefter nr. 16-21.

3. I § 34, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»I samme omfang, som elselskabers eget forbrug af elektricitet er fritaget for afgift efter § 5, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, er der fritagelse for den særlige afgift på elektricitet, som er nævnt i stk. 4.«.

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 24. september 1996, som ændret ved § 1 og § 2 i lov nr. 1220 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. For spildolie iblandet vand, som indsamles fra skibe, og som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgør afgiften dog følgende procentdel af den i stk. 1, nr. 2, nævnte afgiftssats:

- 1) 35 pct. ved et vandindhold på 65 pct. og derover.
- 2) 70 pct. ved et vandindhold på mindst 30 pct. og under 65 pct.
- 3) 95 pct. ved et vandindhold på mindst 5 pct. og under 30 pct.
- 4) 100 pct. ved et vandindhold på under 5 pct.«.

2. § 5, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Bortset fra elselskabers eget forbrug af elektricitet, der direkte er medgået til fremstilling og distribution af elektricitet, kan der dog ikke ske fradrag for virksomhedernes eget forbrug ved opgørelse af den afpligtspligtige mængde efter stk. 1.«

3. I § 23 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Der kan ikke ydes afgiftsgodtgørelse efter en bevilling udstedt i medfør af § 8 fra og med det tidspunkt, hvor der ikke længere kan ydes godtgørelse af energiafgift efter en bevilling udstedt i medfør af § 10, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., eller § 7, stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.«.

§ 7

I lov nr. 405 af 14. juni 1995 om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (Aftaler om energieffektiv-

sering m.v.), som ændret ved § 5 i lov nr. 1220 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2, 4 og 5.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 1, nr. 10-13, 15-16, 19 og 21, § 2, nr. 6-9, 11-12 og 15, § 3, nr. 1-4, 6-7 og 11, § 4, nr. 2-5, og § 7.

Stk. 3. § 1, nr. 10-13 og 16, § 2, nr. 6-9 og 12, § 3, nr. 1-4 og 7, og § 4, nr. 2, 3 og 5, har virkning fra den 1. maj 1997.

Stk. 4. Lovens § 2, nr. 1-3 og 17-19, træder i kraft den 1. januar 1998.

Stk. 5. § 1, nr. 24, træder i kraft den 1. juli 1997.

Stk. 6. § 1, nr. 15, 19 og 21, § 2, nr. 11 og 15, § 3, nr. 6 og 11, og § 4, nr. 4, har virkning fra den 1. januar 1996.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 10, stk. 1, 5. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, § 7, stk. 4, 5. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 5, og § 9, stk. 7, 5. pkt., i lov om afgift af svovl, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1, har virkning for bevillinger udstedt efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. Fra og med datoen for lovforslagets fremsættelse i Folketinget kan der ikke ydes afgiftsgodtgørelse efter en bevilling udstedt før lovforslagets fremsættelse eller i perioden mellem fremsættelsen og lovens ikrafttræden i medfør af § 10, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og § 9, stk. 7, i lov om afgift af svovl, hvis virksomheden, der er indehaver af bevillingen, og en registreret oplagshaver, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder, således som disse er defineret i § 10, stk. 1, 3. og 4. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8. Når særlige forhold gør sig gældende, kan der dog efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder opnås dispensation herfra.

Stk. 9. Frem til den 31. december 1997 kan campingpladser og lystbådehavne, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften af elektricitet, der er leveret til campingvogne, lystbåde o.lign., selvom disse ikke tilhører virksomheden.

Stk. 10. Virksomheder, der er afgiftspligtige i henhold til lov om afgift af elektricitet, og som i 1996 opgjorde de afgiftspligtige mængder efter forfaldsdagen, kan frem til den 31. december 1997 fortsat anvende forfaldsdagen frem for fakturadagen ved opgørelse af den afgiftspligtige mængde.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med loven er at foretage en række præciseringer og justeringer af afgrænsningen mellem energiforbrug, der berettiger momsregistrerede virksomheder til tilbagebetaling af afgift (proces), og anden energi (rumvarme). Herudover indeholder forslaget en række bestemmelser af hovedsageligt teknisk karakter. Lovforslaget ændrer således ikke hovedlinjerne i energibeskatningen.

Lovforslaget indeholder i hovedtræk følgende elementer:

1) Afgrænsning mellem rumvarme og proces, herunder:

- Præcisering af, at indirekte opvarmning i form af mindre varmeafgivelse fra procesanlæg ikke medfører, at energiforbruget klassificeres som rumvarme.
- Forslag om, at opvarmning af rum, der har karakter af procesanlæg, beskattes som procesenergi. Det drejer sig om f.eks. tørringsanlæg, hvor opvarmning udelukkende har et forarbejdningsformål.
- Forslag om, at vask af genbrugsemballage klassificeres som proces. Herved ligestilles vask af genbrugsemballage med fremstilling af engangsemballage.
- Forslag om, at vaskeriernes brug af brændsel klassificeres som proces. Ud over at vaskerierne, der er relativt hårdt belastet af de nuværende rumvarmeregler, lempes i afgift, vil specielt hotelbranchen indirekte få lavere omkostninger som følge af lavere vaskeriudgifter.
- Forslag om, at intern udnyttelse af overskudsvarme til rumopvarmning ikke udløser nedsættelse af tilbagebetalingen (overskudsvarmeafgift) i sommerhalvåret. Der har været eksempler på, at der kun er etableret ét system til bortskaffelse af overskudsvarme. Når et sådant anlæg bruges til rumopvarmning, vil der som regel være perioder, hvor lokalerne opvarmes, uden at der er et reelt varmebehov (sommerhalvåret). Selvom en sådan opvarmning som hovedregel er energimæssigt uhensigtsmæssig,

kan alternativet – specielt ved små varmemængder – være, at der kun etableres et bortkølingsanlæg, hvorved procesvarmen heller ikke udnyttes i perioder, hvor der eksisterer et reelt varmebehov (vinterhalvåret). Afgiften foreslås derfor lempet i disse tilfælde.

- Indførelse af alternative opgørelsesmetoder i form af standarder m.m., for opdelingen mellem rumvarme og proces, og for opgørelsen af mængden af overskudsvarme brugt internt i virksomheden. Reglerne har til formål at mindske de administrative omkostninger i virksomhederne.
- 2) Forslag om alternative opgørelsesmetoder af varmeværkers – herunder affaldsforbrændingsanlægs – tilbagebetalingsberettigede forbrug af brændsel og elektricitet. Forslaget er rettet mod varmeværker, der ud over afgiftspligtige brændsler også anvender affald og biomasse. Forslaget indebærer en lempelse for værker med en ringe varmeproduktion i forhold til forbruget af afgiftspligtige brændsler.
 - 3) Forslag om at tillade, at afgiften af kul betales efter det faktiske energiindhold frem for den gældende standard. Energiindholdet varierer i disse varer, og derfor tilbydes det virksomhederne at betale afgift af det faktiske indhold af energi, såfremt dette kan dokumenteres. Der vil stadig være mulighed for at betale efter en fast standard-sats. For slopolie indføres der samtidig 4 standardklasser afhængig af vandindhold. For ikke at få en reel lempelse af kulafgiften er standardsatsen højere end den nuværende, der afspejler gennemsnittet. Forslaget tager højde for den kritik, der har været rejst fra en række brugere af kul og slopolie.
 - 4) Præcisering af, at der betales efter satsen for brændsel til fyring af varer, der er brugt i kraftvarmeværker, og ikke efter satsen for motorbrændstof. Samtidig foreslås biogas brugt i kraftvarmeanlæg fritaget for afgift.
 - 5) Præcisering af den afgiftsmæssige behandling af kraft- og kraftvarmeværkers eget forbrug af elektricitet.

- 6) Som et værn mod utilsigtet spekulation i registrerings- og bevillingsbestemmelser foreslås en skærpe af adgangen for brændselshandlers adgang til afgiftsgodtgørelse.
- 7) Forslag om nye kontrolbestemmelser i mineralolieafgiftsloven, der skal sikre, at den farvning af fyringsolie, der træder i kraft 1. juli 1997, effektivt kan indgå i kontrolarbejdet.
- 8) Overgangsregler, der dels har til formål at tillade campingpladserne fradrag for elektricitet, der er afsat til campister, dels at tillade elselskaberne at anvende forfaldsdagen frem for fakturadagen i opgørelsen af den afgiftspligtige mængde. Disse bestemmelser finder kun anvendelse i år. Bestemmelserne afspejler en praksis, der har været gennemført i en del år, og præciserer således også, at »el forbrug af den momsregistrerede campingplads ikke omfatter el leveret til campisternes vogne«, ligesom det med bestemmelsen præciseres, at ellovens bestemmelse om, at den afgiftspligtige mængde skal opgøres efter fakturadatoen, skal administreres i snæver forstand. For fremtiden vil elselskaber således opgøre afgiften efter samme principper som andre afgiftspligtige virksomheder. I lyset af praksis foreslås dog en overgangsperiode dækkende 1997, der giver virksomhederne en rimelig tid til at tilpasse sig.

Ved indførelsen af de grønne afgifter blev der i forbindelse med spørgsmålet om rumvarme og miljøbetinget ventilation givet tilsagn om, at skatteministeren ville tage sagen op til fornyet overvejelse, hvis det måtte vise sig, at visse virksomheder samlet set ville blive hårdt ramt, fordi en stor del af energiforbruget blev beskattet som rumvarme.

Skatteministeriet har i samarbejde med erhvervene gennemført en spørgeskemaundersøgelse med henblik på at få kortlagt afgiftsbelastningen mere detaljeret for de brancher, der formodes at have det største forbrug af rumvarme og varmt vand.

Regeringen har ikke fundet, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for lempelser af rumvarmeafgiften med ovennævnte udgangspunkt. Det generelle billede er, at det er de virksomheder, som i forvejen opnår de største lempelser (virksomheder med tung proces), der har den højeste samlede afgiftsbelastning, og det er også typisk blandt disse virksomheder, at de, der har et højt rumvarmeforbrug, skal findes. De hårdest belastede virksomheder vil i år 2000 med det nuværende forbrug blive belastet med mere end 7.500 kr. pr. ansat og heraf med mere end 5.000 kr. pr. ansat i rumvarmeafgift. Rumvarmeafgiften vil kun i få tilfælde udgøre mere end 10.000 kr. pr. ansat.

Det er ved udformningen af afgiftssystemet netop tilstræbt, at de største energiforbrugere også belastes mest, selvom afgiften pr. ton CO₂ er reduceret. En omklassificering af disse virksomheders rumvarmebrug til let proces ville således medføre, at deres afgiftsbelastning ville blive mindre end afgiftsbelastningen for en mellemgruppe af virksomheder, der har et relativt stort energiforbrug uden at opfylde kriterierne for at være omfattet af de særlige lempelser for energiintensive virksomheder. Selvom der er visse virksomheder, der har et betydeligt rumvarmebrug, er det regeringens opfattelse, at der med de eksisterende regler er fundet en rimelig balance i afgiftsbelastningen mellem virksomheder med forskelligt energiforbrug.

Regeringens holdning skal dog også ses på baggrund af, at der ikke har vist sig en naturlig afgrænsning baseret på særlige karakteristika for virksomheder med høje henholdsvis lave rumvarmeudgifter. Dette skyldes blandt andet, at der er betydelig variation inden for de enkelte brancher.

Regeringen er dog opmærksom på, at der kan gøre sig særlige forhold gældende for visse typer af arbejds miljøbetinget ventilation.

Det er regeringens opfattelse, at afgiftsbelastningen primært skal nedsættes ved energibesparende foranstaltninger. Den høje rumvarmeafgift har givet virksomhederne et stort incitament til at effektivisere ventilationen, og Energistyrelsen har således ydet tilskud til effektivisering af ventilationen i mange virksomheder, som havde et stort energiforbrug til opvarmning på grund af ventilation.

Samtidig har Energistyrelsen i samarbejde med virksomheder og Arbejdstilsynet iværksat forsøg med filtrering af udsugningsluften fra fabrikshaller. Formålet har været at klarlægge, om det er muligt at filtrere støv og andre partikler ud af luften, således at udsugningsluften kan genindblæses i stedet for at indsuge frisk luft udefra. Herved spares energi til opvarmning af den kolde indsugningsluft. De foreløbige resultater tyder på, at den moderne teknologi til filtrering er så avanceret, at kravene til et godt arbejdsmiljø i flere brancher kan opfyldes ved filtrering. Disse forsøg retter sig imidlertid alene mod de situationer, hvor koncentrationen af støv og andre partikler skal holdes nede, og ikke mod situationer, hvor formålet med ventilationen er at fjerne dampe og andre luftarter fra luften.

Forsøgene er imidlertid ikke afsluttet, og selv om de foreløbige resultater tyder på, at filtrering giver mulighed for nedsættelse af energiforbruget i forbindelse med arbejdsmiljøbetinget ventilation i mange udsatte virksomheder, er det endnu ikke klart, om dette i sig selv vil være tilstrækkeligt i alle tilfælde.

Regeringen vil derfor afvente resultatet af de iværksatte forsøg og klarlægge, i hvilket omfang filteringsløsningen skal suppleres med andre tiltag til reduktion af ekstraordinære arbejdsmiljøbetingede afgiftsbelastninger for virksomheder, hvor der ikke kan opnås energibesparelser. Hvis dette viser sig at være tilfældet, vil regeringen tage initiativ til dette i løbet af 1997.

Udover for visse industrivirksomheder, viser undersøgelsen en relativ høj rumvarmebelastning for visse typer af hoteller og campingpladser.

Som det også fremgår af bemærkningerne til afgiftspakken fra 1995 vedrørende grønne afgifter og erhvervene, hører hotellerne til gruppen af nettotabere. Hotellerne er dog generelt ikke hårdere belastet end en række varefremstillende virksomheder. Selvom der er en vis international konkurrence for hoteller, er de varefremstillende erhverv ofte udsat for mere direkte konkurrence og vil derfor have vanskeligere end hotellerne ved at overvælde den ekstra belastning uden tab af markedsandele.

Afgiftsbelastningen er dog væsentligt højere for feriecentre. Ifølge branchens beregninger er ekstraafgiftsbelastningen ca. 2,6 pct. af år 2000 omsætningen.

Den kraftige stigning i afgiftsbelastningen for feriecentre i forhold til omsætningen skyldes sandsynligvis en kombination af to forhold.

For det første er nettovarmebehovet pr. omsætningskrone større i feriecentre end i andre hoteller. Det skyldes, at feriecentrenes ydelse fortrinsvis består i udleje af husly og ikke så meget levering af personlige tjenesteydelser såsom rengøring, roomservice, restaurationsbesøg etc. Feriecentrenes ydelse bliver derfor at sammenligne med almindelig udleje af lejligheder eller sommerhuse etc., hvor energiafgiftsbelastningen udgør en stor del af den samlede leje. I dette lys er afgiftsbelastningen ikke overraskende stor.

For det andet anvendes i større udstrækning elvarme som opvarmingskilde. Ved samme nettovarmebehov vil anvendelse af elvarme i forhold til anvendelse af gas eller olie give anledning til et større energiforbrug og CO₂-udledning og dermed også en større afgiftsbelastning.

Det tæller også med, at feriecentrene ofte drives i kombination med badelande, hvor der er et væsentligt energiforbrug.

Feriecentrene hører til blandt de erhverv, der har fået den største stigning i afgiftsbelastningen.

Afgiftsbelastningen er dog mindst lige så stor ved udlejning af sommerhuse, der hele tiden har været belastet med fuld afgift. Tages karakteren af feriecentrenes ydelse og varmekonsum i betragtning, har

regeringen ikke fundet grundlag for ændring i rumvarmeafgiften for disse.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget om at udtrykke kulafgiftssatserne direkte som en afgift pr. GJ skønnes ikke netto at få provenumæssige konsekvenser. For de varmekunder mv., der har fået leveret varme ved anvendelse af kul med energiindhold under gennemsnittet, falder afgiften og omvendt.

Ændringerne for vaskerierne medfører et helårsprovenutab på ca. 35 mill. kr., der fortrinsvis vil blive konteret på energiafgiftslovene. For 1997 vil provenutabet udgøre ca. 15 mill. kr.

De forskellige andre forslag til tilpasning af rumvarmeafgiften skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et provenutab netto på omkring 10 mill. kr. årligt. For 1997 dog 5 mill. kr.

Ændringerne af elværkerne regler for opgørelse af elafgift mv. skønnes at medføre et betydeligt merprovenu.

Elværkerne har til brug for udarbejdelsen af lovforslaget oplyst, at over 2/3 af elafgiften mv. afregnes på basis af forfaldsdatoen og ikke fakturadatoen, samt at forfaldsdatoen typisk ligger i måneden efter fakturadatoen. Der er dog også tilfælde, hvor forfaldsdatoen ligger i anden måned efter fakturadatoen.

Hvis det lægges til grund, at 80 pct. af den afregnede elafgift mv. i gennemsnit er blevet angivet en måned senere, vil provenuvirkningen i 1998 kunne skønnes til omkring 1 mia. kr. i elafgift, ca. 200 mill. kr. i CO₂-afgift af el og ca. 20 mill. kr. i SO₂-afgift af el. Hertil kommer ca. 500 mill. kr. i moms eller alt i alt ca. 1 3/4 mia. kr. en gang for alle. Der hersker dog stor usikkerhed omkring virkningen.

Ved en rente på 8 pct. vil statens årlige gevinst beløbe sig til ca. 140 mill. kr.

Med hensyn til præciseringen af reglerne for afgift af elproducenternes eget forbrug af elektricitet, kan nettoprovenuet med meget betydelig usikkerhed skønnes til i størrelsesordenen 10 mill. kr. årligt.

Nettovirkningen af forslaget er således et provenutab i 1997 på omkring 10 mill. kr. og en årlig provenugevinst på godt 100 mill. kr. årligt i årene herefter, hvis engangsprovenugevinsten omregnes til årlige merrenteindtægter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget om justering af rumvarmeafgiften indebærer lempelser for visse virksomheder, herunder specielt industrivaskerierne, der skønnes at få en afgiftslempelse på ca. 35 mill. kr. årligt. En stor del af

denne lempelse vil dog komme hotelsektoren til gode i form af lavere priser. Forslaget ændrer dog ikke de overordnede erhvervsøkonomiske vurderinger, der blev foretaget i forbindelse med gennemførelsen af lovpakken vedrørende grønne afgifter og erhvervene.

Forholdet til EU-retten

De dele af lovforslaget, der ændrer på afgrænsningen mellem rumvarme og proces, vurderes at skulle notificeres for EU-kommissionen, da der er tale om en reel ændring af pakken om grønne afgifter, der i sin helhed blev notificeret. Det samme gør sig gældende for forslaget om alternative opgørelsesmetoder for affaldsforbrændingsanlæg mv.

De øvrige dele af forslaget vurderes at være af en karakter, der ikke vedrører forholdet til EU, idet der primært er tale om tekniske opgørelsesmetoder samt kontrol og værnsregler.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget ændrer ikke ved de miljømæssige vurderinger, der blev foretaget i forbindelse med gennemførelsen af lovpakken vedrørende grønne afgifter og erhvervene.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter til edb og information på 1,0 mill.kr. og 3-4 årsværk hovedsageligt i 1997. Derudover skønnes lovforslaget at medføre årlige merudgifter på 0,6 mill.kr. og et årligt merarbejde på 3 årsværk til kontrol.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den eksisterende sats for LPG er fastsat i liter. Det foreslås, at der som supplement fastsættes en tilsvarende sats i kg, da en del af handelen med LPG til motordrift foregår i kg. Det er derfor praktisk med en sats, der er direkte fastsat. Satsen er beregnet på samme grundlag som de øvrige satser, og forslaget vil således ikke ændre den reale afgift af LPG.

Til nr. 2

Det præciseres, at olie, der anvendes i kraftvarmeanlæg, beskattes med den sats, der gælder for fyringsolie, og ikke den højere motorbrændstofsats, selvom der er tale om drift af en stationær motor. Hovedreglen i afgiften er, at alle mineralolier, der anvendes til varmfremstilling, og alle varer, herun-

der både mineralolie og andre varer, der anvendes til motordrift, beskattes. Det præciseres også, at biogas, dvs. gas, der fremkommer ved en gæringsproces i organisk materiale, fritages for afgift, når gassen anvendes i kraftvarmeanlæg.

Til nr. 3 og 5

Efter de gældende regler behandles spildolie eller affaldsolie fra skibe (slopolie) afgiftsmæssigt som fuelolie, når den anvendes til varmfremstilling. Der betales fuld afgift (såvel energiafgift som CO₂-afgift) af spildolien uanset vandindhold, og til forskel fra spildolie indsamlet her i landet ydes der ikke tilskud efter miljøbeskyttelsesloven til bortskaffelse af spildolie fra skibe. Spildolien, der bl.a. omfatter bundfald fra olietanke spulet op med vand, kan imidlertid have et forholdsvist stort vandindhold, selv efter at der er sket en vis fraseparering af vandet. For at tage hensyn hertil foreslås der en skala med 4 forskellige afgiftstrin for spildolie, der anvendes eller er bestemt til at anvendes til varmfremstilling, således at der betales 100 pct. af fuelolieafgiften (dvs. 166 øre/kg), når vandindholdet er under 5 pct., 95 pct. af fuelolieafgiften (158 øre/kg) ved et vandindhold fra 5 pct. til 29 pct., 70 pct. (116 øre/kg) ved et vandindhold fra 30 pct. til 64 pct. og endelig 35 pct. (58 øre/kg) ved et vandindhold på 65 pct. og derover. Inden for hver kategori svarer afgiften til højeste olieindhold. Vandindholdet fastsættes i forhold til den samlede spildolieleverance. Ved den lidt grove inddeling skal det undgås, at omkostningerne ved prøveudtagning bliver for store.

Skatteministeren bemyndiges desuden til at fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde for slopolie.

Til nr. 4 og 9

Der er tale om konsekvensændringer i tilknytning til nr. 1.

Til nr. 6

Ligesom der er fastsat et standard energiindhold i en række andre varer, foreslås et standard energiindhold fastsat for biogas.

Til nr. 7

Der er tale om en korrektion af en henvisning i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 9.

Til nr. 8

Det er hovedprincippet i afgiftslovgivningen, at det er registrerede virksomheder, der leverer varer til endeligt forbrug, som er afgiftsfritaget, f.eks. til skibe

eller eksport. Når et forbrug er fritaget for afgift, opkræver den registrerede virksomhed ikke afgift af de pågældende leverancer. Ikke registrerede virksomheder har betalt afgift af de varer, de leverer videre. Der er imidlertid adgang til, at de statslige told- og skattemyndigheder kan give ikke registrerede virksomheder bevilling til afgiftsgodtgørelse af varer, der leveres til formål, som berettiger til afgiftsfritagelse.

Det har vist sig, at ordningen kan misbruges med henblik på kreativ afgiftstænkning.

En virksomhed, der sælger olie til afgiftsfrit formål, kan vælge at sælge olien igennem et forbundet selskab. Det vil sige, at første led i virksomheden er en registreret virksomhed, som afregner afgift med Told•Skat. Andet led i virksomheden er en ikke registreret virksomhed, som får godtgjort den betalte afgift fra Told•Skat, når videresalget sker til afgiftsfrit formål. Afgiften af en måneds salg skal betales af den registrerede virksomhed senest den 15. i måneden efter, hvor den ikke registrerede virksomhed samtidig har fået godtgjort afgiften af købet. Den del af virksomheden (første led), der sælger olien med afgift, har imidlertid kredit med moms som andre virksomheder, dvs. løbende kvartal tillagt 40 dage i alt, i gennemsnit 85 dage. Der er også moms på olieafgiften, hvilket medfører en større momskredit, end hvis olien var blevet solgt direkte til det afgiftsfri formål. Den ikke registrerede virksomhed (andet led), der f.eks. eksporterer olie, kan imidlertid i praksis få momsen tilbage med det samme, inklusive momsen af olieafgifterne. Dette skyldes, at eksportører kan blive månedsregistrerede, hvorefter købsmomsen opgøres og angives for en måned. Den negative moms kan udbetales fra starten af den følgende måned. Yderligere får eksportvirksomheder fremskynnet tilbagebetaling af negativ moms bestående i, at virksomheden får et beløb på 3/52 af årets negative moms stillet rentefrit til rådighed.

Bevillingsordningen har i praksis været misbrugt af en virksomhed, der sælger afgiftsfri olie til udenrigsskibsfart. Virksomheden har ved den beskrevne konstruktion opnået en ganske betydelig rentegevinst. Efter en ny fortolkning af momsloven er levering af olie mellem de to selskaber bestemt til brug om bord på nærmere bestemte skibe dog nu moms-fritaget. Det samme misbrugsproblem vil imidlertid kunne opstå i forbindelse med almindelig eksport.

Ved at der betales afgift af olien, der samtidig godtgøres, kan virksomheder forøge omsætningen, som der beregnes moms af, og dermed momskrediten ganske betragteligt, uden at omkostningerne ved handel m.v. stiger tilsvarende. Ved lovforslaget sikres det, at virksomheder ikke kan opnå utilsigtede likviditetsfordele gennem bevillingsordningen.

Det er ikke tanken at fjerne muligheden for godtgørelse, men det foreslås at stramme bestemmelsen op. De tilfælde, hvor transaktionen i højere grad udspringer af spekulation i moms- og afgiftsgodtgørelser end i normale forretningsgange, vil særligt forekomme, hvor der er nære forbindelser mellem den registrerede virksomhed og den ikke registrerede virksomhed, som anmoder om at få bevilling til afgiftsgodtgørelse. Ifølge forslaget skal der derfor ikke gives bevilling til en ikke registreret virksomhed, når den får leveret afgiftspligtige varer fra en registreret virksomhed, som den er indbyrdes forbundet med. Herved forstås, at samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer over 50 pct. af kapitalen i hver af virksomhederne eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmeværdi i hver af virksomhederne. Derimod vil der fortsat blive givet bevilling til en uafhængig brændselshandler, der ellers ikke ville have mulighed for at levere varer til afgiftsfri anvendelse.

En bevilling bortfalder ifølge forslaget, hvis en virksomhed, der har fået en bevilling efter de ny regler, på et senere tidspunkt får leveret afgiftspligtige varer fra en registreret virksomhed, som den er indbyrdes forbundet med.

Til nr. 10

Stort set alle procesanlæg bidrager i et eller andet omfang til opvarmningen af det lokale, de er opstillet i. Efter de gældende regler godtgøres afgiften, når energien er brugt til varefremstilling med henblik på afsætning, såfremt varen opvarmes mindst 10° C i forhold til omkringliggende rum. Det foreslås nu, at et mindre indirekte bidrag til rumopvarmningen (10 pct.) ikke medfører, at tilbagebetaling nægtes. Dette vil f.eks. medføre, at energiforbrug i lukkede anlæg vil kunne berettige til tilbagebetaling, selv om varen ikke opvarmes mindst 10° C i forhold til det omkringliggende rum.

Til nr. 11

En række lokaler har i vidt omfang karakter af procesudstyr. Energiafgiften til opvarmningen af disse af disse lokaler, f.eks. træørrestuer, er i dag godtgørelsesberettiget, når det pågældende lokale er specifikt nævnt i loven. Det foreslås nu, at energiafgiften generelt godtgøres for sådanne lokaler. Det understreges, at der her i alle tilfælde skal være tale om helt lukkede rum og kun lokaler, hvor opvarmningen udelukkende er en del af varefremstillingen. Opvarmningen af disse rum bidrager således aktivt til, at varen ændrer karakter under opholdet i lokalet. Det er samtidig karakteristisk for disse forarbejds-

ningsprocesser, at der typisk kun opholder sig personer i disse lokaler i forbindelse med fyldning og tømning samt i forbindelse med kortvarig inspektion under processen.

Opvarmning af lokaler, der også benyttes som lagerlokaler, hvor opvarmningen ikke udelukkende er en del af forarbejdningen, skal fortsat betragtes som rumopvarmning.

Normalt vil opvarmningen af produktionslokaler altid kunne siges at være en forudsætning for, at produktion kan foregå. Dette skyldes såvel arbejdsmiljømæssige som produktionstekniske årsager. Der foreslås derfor ingen ændringer for disse produktionslokaler, hvor opvarmningen ikke udelukkende er en del af varefremstillingen i form af, at varen ændrer karakter som følge af varmpåvirkninger. Et sådant forbrug vil fortsat blive beskattet som rumvarme.

De rum, som foreslås klassificeret som procesanlæg, er således populært sagt rum, der i et mindre format ville kunne være udformet som et procesanlæg på fire ben.

Til nr. 12

Generelt er det en betingelse for tilbagebetaling af afgiften vedrørende varmt vand, at det direkte er medgået i selve produktionen af en vare, som afsættes. Derfor ydes der generelt ikke tilbagebetaling i forbindelse med forbrug, der er knyttet til leverancer af ydelser. Dette sikrer blandt andet, at almindelig rengøring ikke berettiger til godtgørelse af energiafgifterne.

Det har imidlertid vist sig, at visse ydelser, der i et vist omfang er i konkurrence med varefremstilling, belastes relativt hårdt. Derfor foreslås det, at vask af genbrugsemballage og tekstilvaskeriernes energiforbrug til vask, tørring, rulning mm. beskattes som procesenergi. Vask af genbrugsemballage er i konkurrence med fremstilling af engangsemballage, ligesom vaskeriernes udlejning af håndklæder mm. er i konkurrence med fremstilling af engangsartikler.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke på det grundliggende princip om, at der ikke ydes tilbagebetaling af afgiften vedr. varmt vand til rengøring. Der vil fortsat ikke kunne ydes tilbagebetaling af vask af driftsmidler, herunder vogne og kasser, der udelukkende bruges internt i virksomheden, og som således ikke har karakter af transport- eller salgsemballage. De emballagetyper, der er omfattet af forslaget, er f.eks. kødkasser, fiskekasser og brødkasser, der i vid udstrækning anvendes ved vareudveksling mellem virksomheder.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring af en henvisning som følge af forslaget under nr. 10.

Til nr. 14

Med hensyn til fordeling af energi brugt til på den ene side proces og på den anden side rumvarme og varmt vand, foreslås det, at en m²-afgift også kan erstatte rumvarmeafgiften, når der er tale om større rum, samt at varmtvandsforbruget fra tappesteder med begrænset anvendelse kan fastsættes uden brug af direkte måling.

Typisk svarer opdelingen mellem proces og rumvarme til fordelingen mellem el og brændselsforbrug. Derfor vil hele brændselsforbruget som regel blive beskattet som rumvarme. I en række virksomheder forsyner samme kedel imidlertid både virksomheden med rumvarme og procesvarme.

I sådanne tilfælde kan der ydes en forholdsmæssig godtgørelse, når en fordeling kan opgøres. Fordelingen baseres på målinger af energiforbruget. For rum under 100 m² er der dog mulighed for at betale en standardafgift på 8 kr. pr. m². For varmtvandshaner er der ingen standardsats.

Kan der ikke foretages en fordeling, er udgangspunktet, at hele forbruget beskattes som rumvarme.

I 1997 var der dog forskellige muligheder for dispensation fra målerkravet. Det foreslås nu, at der generelt kan anvendes standardsatser, når de anvendte standarder utvivlsomt medfører mindst den samme afgiftsbelastning som en egentlig måling. Konkret foreslås, at virksomhederne kan vælge mellem en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned eller direkte måling for lokaler, hvor en faktisk måling i givet fald højst ville medføre en afgift, der svarer til m²afgiften.

Herved bliver afgiftsbelastningen opgjort efter standard generelt højere end afgiften opgjort ved måling. Forslaget indebærer således, at virksomhederne automatisk foretager en afvejning mellem måleomkostninger og afgiftsbetaling. Virksomhederne vil således bruge standarderne i de tilfælde, hvor afgiftsbesparelsen ved måling er mindre end måleomkostningerne.

Er der til opvarmningen medgået brændsler, som der ikke er ydet fuld tilbagebetaling for, kan afgiften af disse brændsler modregnes i standardbetalingen.

For varmtvandshaner vil der ikke på samme måde kunne fastsættes meningsfulde standarder, idet forbruget kan variere fra stort set ingenting til hele energiforbruget. Som udgangspunkt skal forbruget fra varmtvandshaner derfor fortsat opgøres efter måler.

Direkte måling af varmtvandsforbruget på et net til procesformål kan dog stå i et urimeligt forhold til den afgiftsmæssige betydning. Derfor foreslås det, at forbruget af varmt vand kan fastsættes efter andet end måling, når det faktiske forbrug er mindre end 50 GJ årligt. 50 GJ svarer til en energiafgift på godt 2000 kr. Virksomheden skal i givet fald kunne sandsynliggøre, at der mindst betales det samme i afgift som ved en direkte måling. Indtil dette er tilfældet, vil hele forbruget blive beskattet som rumvarme.

Hvis det varme vand på et toilet uden bruser anvendes regelmæssigt, vil det f.eks. kunne accepteres, at der henregnes 0,2 GJ pr. ansat, der benytter toiletet pr. måned. 0,2 GJ svarer i 1998 til en afgift på godt 8 kr. pr. måned.

Almindelig konduite vil dog stadig foreskrive, at en enkelt varmtvandshane på et procesnet, der kun helt lejlighedsvis benyttes, henregnes til procesforbruget, uanset om forbruget strengt taget burde beskattes som rumvarme.

Til nr. 15, 17, 18, 20 og 21

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 16

Ved de grønne afgifter er der indført en afgiftsmæssig forskelsbehandling mellem rumvarme og procesvarme. Nedsættelsen af tilbagebetalingen af afgiften af procesenergi, når varmen efterfølgende nyttiggøres til rumvarme eller varmt vand, skal ses i lyset heraf.

Beskatning af overskudsvarme er således nødvendig, hvis der ikke skal gives en u hensigtsmæssig tilskyndelse til fremstilling af overskudsvarme, og hvis virksomheder med og uden procesenergi – og deraf mulighed for udnyttelse af overskudsvarme – skal ligestilles.

Afgiften af overskudsvarme har dog generelt ikke mindsket tilskyndelsen til udnyttelse af spildvarme, snarere tværtimod, idet de alternative opvarmningsformer som olie og gas er steget mere i afgift end overskudsvarmeafgiften. Specielt ved små mængder varme vil måleomkostningerne dog kunne udgøre en betydelig del af gevinsten.

Det foreslås derfor, at uanset størrelse af det opvarmede rum og energiforbruget forbundet med opvarmningen kan der frem for nedsættelse af tilbagebetaling (betaling af afgift af overskudsvarme) betales en afgift på 8 kr. pr. m². Herved kan virksomhederne dels afveje måleomkostningerne overfor standardansættelsen, ligesom der indføres et loft over afgiftens størrelse i forhold til det opvarmede areal.

Det foreslås samtidig, at der ikke sker nedsættelse af tilbagebetaling eller betaling af m²-afgift af nyttiggjort procesvarme, der anvendes til rumopvarmning i sommerhalvåret.

Opvarmningen med overskudsvarme i sommerhalvåret vil i en række virksomheder i et vist omfang primært tjene et bortskaffelses- frem for et opvarmningsformål, og således ikke i fuldt omfang svare til en sparet brændselsudgift til alternativ opvarmning. Selvom det ud fra en energimæssig betragtning som hovedregel ikke er hensigtsmæssigt at udnytte overskudsvarme, medmindre der er et konkret varmebehov, vil det i visse situationer ikke være økonomisk rentabelt at etablere to systemer til bortskaffelse af procesvarme. Dette gælder ikke mindst, når der er tale om forholdsvis små mængder. Energimæssigt vil det som hovedregel være bedst at bruge overskudsvarmen til opvarmning, når der er et konkret behov, og bortskaffe procesenergien i et optimalt indrettet køleanlæg, når varmebehovet ikke er til stede. Omvendt er det nødvendigvis heller ikke energimæssigt optimalt at bortkøle hele procesenergien, hvis der er et vist varmebehov.

For på en simpel måde at tage højde for denne problemstilling foreslås det, at nyttiggørelse af procesvarme til rumopvarmning i sommerhalvåret ikke skal have nogen afgiftsmæssige konsekvenser.

Kombineret med det ovenfor omtalte loft i form af en m²-afgift bliver det reelle loft over afgiftsbetalingen for nyttiggjort procesvarme til rumopvarmning således 48 kr. pr. m² pr. år. Der vil stadig ske nedsættelse af tilbagebetalingen for varmt brugsvand, der opvarmes med overskudsvarme i sommerhalvåret.

Anvendes m²-afgiften ved beskatning af overskudsvarme, ydes der tilbagebetaling i fuldt omfang af CO₂-afgiften, i det omfang der er tale om overskudsvarme fra tung proces.

Til nr. 19

Dels foreslås et loft over varmeværkers afgift, dels en lempeligere adgang til at anvende andet end målere, når energistrømmen skal opdeles i rumvarme og proces.

Hovedreglen i energiafgiftsloven er, at der ikke ydes tilbagebetaling af afgift i forbindelse med salg af varme. Virksomheder, der bruger varme til fremstilling af andre varer med henblik på afsætning, kan dog som hovedregel få afgiftsgodtgørelse, selvom varmen efterfølgende anvendes i fjernvarmenet som industriel overskudsvarme. Dog nedsættes tilbagebetalingen i forhold til varmeleverancen. Varmeværker, herunder affaldsforbrændingsanlæg der afsætter varme, bruger ikke olie til fremstilling af andre varer med henblik på afsætning og kan efter de gældende

regler derfor ikke få godtgjort energiafgiften. I visse situationer kan dette medføre en uforholdsmæssigt høj afgiftsbelastning af varme fra affaldsforbrændingsanlæg. Dette er specielt tilfældet, når afsættningen af varme er beskeden i forhold til forbruget af afgiftspligtige brændsler.

Derfor foreslås følgende:

1. Den leverede mængde varme måles.
2. Ved brug af en standardvirkningsgrad (0,7) beregnes et teoretisk bruttoenergiforbrug.
3. Der indføres et loft over afgiftsbetalingen svarende til det afgiftspligtige brændsels andel af den indfyrede energi.
4. Energiindholdet i affald opgøres detaljeret af virksomheden, eller ved anvendelse af en standard på 9,4 MJ/kg. Affald med et energiindhold på under 9,4 MJ/kg sættes dog til 0 MJ/kg, hvis der anvendes standardberegning for energiindholdet i affald.

Eksempel:

Nyttiggjort varme	700 GJ
Teoretisk bruttoenergiforbrug (700:0,7) ..	1000 GJ
Indfyret affald	1000 GJ
Indfyret olie	1000 GJ
Afgiftspligtig mængde olie (500 GJ/35,9) .	13.928 l
Afgift pr. GJ ((1.76 kr/l * 13.928 l)/700 GJ).....	35 kr/GJ

Med de nuværende regler ville afgiften være knap dobbelt så høj.

Det er ikke generelt formålet at ændre affaldsforbrændingsanlæggenes afgiftsforhold. Med den foreslåede standardvirkningsgrad vil kun anlæg med en relativt lille varmeproduktion vælge at anvende bestemmelsen.

Til nr. 22

De foreslåede bestemmelser, der svarer til svovlafgiftslovens § 10, stk. 3 og 4, indeholder regler om regnskab og dokumentation for vandindholdet i spildolie fra skibe.

Til nr. 23

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 24

Den foreslåede ekstra kontrolbestemmelse i mineralolieafgiftslovens § 22 skal ses på baggrund af reglerne i bekendtgørelse nr. 970 af 18. november 1996 om farvning af gas- og dieselolie, som er udstedt i medfør af lovens § 24, stk. 1. Ifølge disse regler skal gas- og dieselolie, der anvendes til varmfremstilling eller som motorbrændstof i landbrugets driftsmidler

eller i fiskerfartøjer, farves med virkning fra 1. juli 1997. Gas- og dieselolie til disse anvendelser er enten belastet med lav afgift (varmfremstilling), eller ingen afgift, idet der er afgiftsfritagelse eller -godtgørelse (landbrug, fiskeri). Derimod skal gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof i øvrigt, og som er belastet med høj afgift, være ufarvet. Det drejer sig først og fremmest om motorbrændstof til biler, men også om motorbrændstof til entreprenørmaskiner og motorer i industrivirksomheder (stationære motorer).

For at gøre det muligt for de statslige told- og skattemyndigheder at kontrollere, at der ikke uberettiget anvendes farvet olie til lav eller ingen afgift, foreslås det, at de statslige told- og skattemyndigheder kan udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke og i anlæg, hvori der ikke må bruges farvet olie som motorbrændstof.

Efter forslaget skal told- og skattemyndighedernes prøveudtagelse kunne ske uden retskendelse, da der som nævnt er tale om en løbende kontrol uden specifik mistanke eller formodning om, at der er begået et strafbart forhold. Politiet kan ikke udtage prøver for at undersøge, om der anvendes farvet olie, i forbindelse med syn efter færdselslovens § 77, og indskrænkes muligheden for at udtage prøver til de tilfælde, hvor der foreligger mistanke f.eks. som følge af en anmeldelse, vil farvningsordningen kun få en yderst begrænset præventiv virkning.

For køretøjernes vedkommende vil der som led i den løbende kontrol kunne blive udtaget stikprøver fra såvel erhvervskøretøjer som private køretøjer på f.eks. parkeringspladser eller rasteplasser, men ikke, når køretøjet befinder sig på en privat bopæl. Den private bopæl omfatter f.eks. garager og carporte hørende til privatboligen, men ikke en vognmands garager til erhvervsmæssigt anvendte køretøjer, staldbygninger eller lignende driftsbygninger.

Til nr. 25

Efter forslaget straffes overtrædelser af de foreslåede dokumentations- og regnskabsbestemmelser under nr. 22 med bøde. Forslaget indeholder desuden en konsekvensændring.

Til § 2

Til nr. 1-2

Det foreslås, at energiafgiften på de forskellige brændsler søges fastsat til det samme niveau givet de forskellige brændslers energiindhold (nedre brændværdi). I 1998 vil niveauet for olie og kulprodukterne til brændselsformål være på 41 - 42 kr./GJ.

De gældende satser for stenkul, brunkul og koks m.v. er beregnet ud fra antagne brændværdier og indhold af C.

For visse af de fossile brændsler er der imidlertid variation omkring de antagne værdier, der afspejler gennemsnit. For et kulbrændsel med en forholdsvis lav brændværdi er beskatningen udtrykt i kr./GJ større end tilsigtet, og omvendt for et brændsel med en høj brændværdi er beskatningen mindre end tilsigtet.

Visse fjernvarmeselskaber, der modtager varme fremstillet på basis af kul med lav brændværdi, har spurgt, om det ikke ville være muligt at beskatte efter den faktiske brændværdi.

Det foreslås, at afgiften ved opgørelse efter brændværdi fastsættes til 41,30 kr. pr. GJ.

For virksomheder, der ikke ønsker at foretage måling af de pågældende varers faktiske brændværdi, vil der fortsat være mulighed for at betale efter varernes vægt.

For at undgå, at virksomheder med brændsler med en brændværdi over gennemsnittet vælger at opgøre brændslerne efter vægt, foreslås det, at afgiftssatserne ved opgørelse efter vægt sættes til en højere sats end gennemsnitssatsen.

Til nr. 3

Det foreslås, at der fastsættes tilsvarende regnskabsregler som i svovlafgiftslovens § 10, stk. 3 og 4.

Til nr. 4

Som under mineralolieafgiftsloven foreslås der fastsat et standard energiindhold for biogas.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring indeholder samme stramning af bevillingsreglerne som i mineralolieafgiftsloven.

Til nr. 6-16

Der foreslås samme ændringer i rumvarmereglerne m.v. som under forslaget § 1, nr. 10-20.

Til nr. 17

Det foreslås, at registrerede virksomheder kan vælge at beregne brændværdien i varer, som udleveres eller forbruges i virksomheden efter et lagerbalancesystem på samme måde som efter svovlafgiftslovens § 6, stk. 6.

Til nr. 18

Efter forslaget straffes overtrædelser af de foreslå-

ede dokumentations- og regnskabsbestemmelser under nr. 3 med bøde.

Til nr. 19

Ændringen er en konsekvens af ændringen i nr. 17.

Til nr. 20

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven.

Til § 3

De foreslåede ændringer svarer til ændringerne under § 1, nr. 10-20, og § 2, nr. 20.

Til § 4

Til nr. 1

De statslige told- og skattemyndigheder har af hensyn til specielt de små selskabers administrative forhold tilladt en forsimplet acontoopgørelse af de afgiftspligtige mængder. Det foreslås, at denne praksis lovfæstes, og at det samtidig præciseres, at bestemmelsen er rettet mod de små selskaber (under 1 mill. kWh). Bestemmelsen har kun betydning for få selskaber.

Til nr. 2-5

De foreslåede ændringer svarer til ændringerne under § 1, nr. 11, 12, 15 og 16.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven.

Til § 5

Til nr. 1

Der foreslås samme stramning af bevillingsreglerne som i mineralolieafgiftsloven.

Til nr. 2

Som under mineralolieafgiftsloven foreslås der fastsat et standard energiindhold for biogas.

Til nr. 3

Der foreslås samme fritagelse for den særlige afgift på elektricitet som for CO₂-afgiften af elektricitet anvendt til fremstilling af elektricitet, jf. forslaget § 6, nr. 2.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at der ligesom for mineralolieafgiftens vedkommende tages hensyn til vandindholdet i spildolieblandinger fra skibe, der anvendes eller er bestemt til at anvendes til varmfremstilling. Der skal således kunne betales afgift efter forskellige sats afhængigt af vandindholdet i slopolien.

Til nr. 2

Det præciseres, at elektricitet, der anvendes til fremstilling af elektricitet, er fritaget for afgift ligesom brændsler til fremstilling af elektricitet. Afgiftsfritagelsen skal ses i lyset af, at selve elektriciten beskattet. Momsregistrerede elskaber, herunder kraft- og kraftvarmeværker samt transmissions- og distributionsselskaber, vil ligesom andre momsregistrerede virksomheder få godtgjort elafgiften til andre formål bortset fra afgiften af den elektricitet, der anvendes til rumopvarmning. Derimod vil kun den elektricitet, som er henregnet til elfremstillingen, være fritaget for CO₂-afgift, mens der skal betales CO₂-afgift efter de sædvanlige regler af værketts øvrige elforbrug.

Kraftvarmeværker fordeler i princippet brændselforbruget mellem el- og varmesiden i forhold til de fremstillede mængder. Dette gælder også for det brændsel, som medgår til fremstilling af den elektricitet, som forbruges af værket.

På et kraftvarmeværk kan eget forbrug af elektricitet deles op i fire kategorier: 1) elektricitet, der anvendes direkte til fremstillingen og distribution af elektricitet, herunder f.eks. el brugt til drift af generator, transformations- og ledningstab, brændselshåndtering, kedeldrift røgrensning, 2) elektricitet, der tilfaktureres varmesiden, f.eks. el til drift af cirkulationspumper i fjernvarmenettet, 3) elektricitet, der anvendes til rumopvarmning, og 4) øvrigt eget forbrug, herunder el til belysning og til drift af reparationsværksteder.

Bortset fra 3, dvs. el anvendt til rumopvarmning, er kraftvarmeværket enten fritaget for elafgift, eller også godtgøres afgiften.

Fritaget for CO₂-afgift er eget forbrug af elektricitet, som henregnes under 1.

Resten af eget forbrug betales der CO₂-afgift af efter de samme regler, som gælder for andre virksomheder, hvilket indebærer, at der betales fuld CO₂-afgift af el brugt til rumopvarmning, mens der i 1997 betales 60 pct. CO₂-afgift af det øvrige forbrug.

Som nævnt er det øvrige energiforbrug ikke direkte anvendt til elektricitetsfremstillingen. I den praktiske administration af energi- og CO₂-afgifterne til-

lades det dog generelt, at et ubetydeligt forbrug til orienteringslys og drift af værktøj ved reparation o.lign. henregnes til den helt eller delvis afgiftsfrie del, når elektriciten stammer fra ét og samme net, og hvor det vil være forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger at opsplitte forbruget.

I tilknytning til CO₂-afgiftssystemet ydes der et elproduktionstilskud til vedvarende energi og naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker i forhold til den mængde elektricitet, der afregnes med elforsyningsselskabet. Såfremt eget forbruget dækkes ved køb fra forsyningsselskabet, er beregningsgrundlaget for tilskuddet den mængde, som brutto afregnes over for forsyningsselskabet fratrukket det CO₂-afgiftsfri eget forbrug.

Tilsvarende skal der ved fordeling af brændslet på f.eks. decentrale kraftvarmeværker tages højde for eget forbrug, således at den fremstillede mængde elektricitet er den mængde, som afsættes plus den del af eget forbrug som ikke er fritaget for CO₂-afgift.

Til nr. 3

Efter CO₂-afgiftsloven kan ikke registrerede virksomheder få bevilling til afgiftsgodtgørelse i samme omfang som efter mineralolieafgiftsloven og kulafgiftsloven. Det foreslås derfor, at der ikke kan ydes godtgørelse af afgiften efter en bevilling udstedt i medfør af CO₂-afgiftsloven fra og med det tidspunkt, hvor der ikke længere kan ydes godtgørelse af energifgift efter en bevilling udstedt i medfør af mineralolieafgiftsloven eller kulafgiftsloven.

Til § 7

Det foreslås at ophæve overgangsordningen for tilskud efter § 1 a, stk. 2, i lov om statsstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 850 af 13. november 1995. Det skyldes en fejl, at overgangsordningen ikke blev ophævet samtidig med, at nævnte § 1 a, stk. 2, blev ophævet ved § 4, nr. 3, i lov nr. 1220 af 27. december 1996 om ændring af forskellige energifgiftslove m.v. (Lempelse af raffinaderiers betaling af afgift, lempelse for vækstlys m.v.). Det er hensigten at sætte ændringen i kraft samtidig med §§ 4, nr. 3, og 5 i lov nr. 1220 af 27. december 1996, der skal notificeres for EU-Kommisjonen inden ikrafttrædelse.

Til § 8

De dele af lovforslaget, der ændrer på afgrænsningen mellem rumvarme og proces, vurderes at skulle

notificeres for EU-kommissionen. Det samme gør sig gældende for forslaget om alternative opgørelsesmetoder for affaldsforbrændingsanlæg mv. Da Kommissionens godkendelse skal foreligge, før disse bestemmelser kan træde i kraft, foreslås det, at skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet.

Det foreslås, at de bestemmelser, som skal notificeres, får virkning fra 1. maj 1997. Først når lovforslaget er fremsat, vil virksomhederne have mulighed for at gennemføre de registreringer, der er nødvendige for at kunne drage nytte af de foreslåede lempelser. Da grundlaget for administration af de lempeligere regler generelt ikke kan antages at forefindes fra januar 1996, og da regeringen generelt er af den opfattelse, at lovgivningen ikke skal ske med tilbagevirkende kraft, foreslås virkningsdagen fastsat til den 1. i måneden efter fremsættelsen, dvs. den 1. maj.

Selvom regeringen generelt finder, at ændringer i skatte- og afgiftslove ikke bør have tilbagevirkende kraft, er det foreslået, at affaldsforbrændingsanlæg mv. får mulighed for at benytte den foreslåede opgørelsesmetode fra 1. januar 1996. Forslaget skal ses i lyset af, at det er frivilligt at anvende opgørelsesmetoden. De nye regler, som blev indført i 1996, medfører, at affaldsforbrændingsanlæggenes varmemfremstilling ligestilles med fjernvarmeværkernes. Da der imidlertid er visse særlige anlæg, der har et stort forbrug af støttebrændsel i forhold til varmemfremstillingen, vil disse regler fra 1996 og fremefter kunne medføre en særligt høj afgift. Derfor foreslås muligheden for at beregne afgiften på basis af varmemfremstilling indført med virkning fra 1. januar 1996.

Som led i stramningen af bevillingsreglerne foreslås det, at der for så vidt angår eksisterende bevillinger fra lovens fremsættelse ikke skal kunne ydes afgiftsgodtgørelse efter en bevilling udstedt før lovens ikrafttræden, hvis virksomheden og dens leverandør (en registreret virksomhed) er indbyrdes forbundne virksomheder. Det forhindres herved, at en virksomhed efterfølgende misbruger bevillingsreglerne. Den ikke registrerede virksomhed vil fortsat kunne bruge sin bevilling til afgiftsgodtgørelse, hvis den skifter til en leverandør/leverandører, som den ikke er forbundet med. Efter forslaget har virksomheder, der indgår i en opbygning med forbundne selskaber, dog mulighed for at opnå en dispensation, således at de fortsat kan få afgiftsgodtgørelse, hvis særlige forhold gør sig gældende. Dette vil være tilfældet, når virksomheden over for de statslige told- og skattemyndigheder kan godtgøre, at den nære forbindelse mellem selskabet og den registrerede virksomhed er begrundet i saglige, erhvervsmæssige formål og ikke i misbrug af bevillingsordningen.

Herudover foreslås det, at campingpladser kan få

godtgjort hele elafgiften af elektricitet, der er leveret til campisterne. Det præciseres samtidig, at dette forbrug, uanset om der sker selvstændig fakturering eller ej, ikke er forbrugt af den momsregistrerede campingplads, men af ejeren af campingvognen/teltet. Derfor ydes der ikke tilbagebetaling efter udløbet af overgangsbestemmelsen. Godtgørelsen i 1997 gælder, uanset hvad campisterne bruger elektriciteten til.

De fleste punktafgiftpligtige virksomheder opgør afgiften ud fra de mængder, der i afgiftsperioden (typisk måneden) udleveres fra virksomheden samt af eventuelt eget forbrug. Det gælder dog ikke elselskaber og gasselskaber, der leverer ledningsført energi. Elselskaberne mv. kender måske den samlede produktion, men af denne vil en del gå tabt som nettab, hvoraf der ikke betales afgift.

Ligeledes er det af betydning, at afgiften kan opgøres for hver kunde for sig blandt andet af hensyn til den rette godtgørelse af afgifterne til erhvervsvirksomheder mv. De fysiske leverancer opgøres ved måling hos kunderne. Aflæsning af målere sker med forskellige intervaller. For de store kunder er der typisk aflæsning hver måned, mens der for mindre kunder er aflæsning en gang årligt. De mindre kunder betaler typisk a conto ud fra et skønnet forbrug. Ved årsaflæsningen reguleres der for a conto opkrævningernes afvigelser i forhold til den faktisk leverede elektricitet.

For leverandører af ledningsført energi opgøres den afgiftspligtige mængde derfor ud fra de mængder, der udskrives fakturaer for, herunder a conto. I sidste ende vil de udfakturerede mængder og de faktisk leverede mængder til kunderne være i overensstemmelse med hinanden, men der vil dog kunne være en vis forsinkelse fra elektriciteten fysisk er leveret, til der udskrives faktura.

Efter lovens bogstav er det afgørende fakturadatoen. Ved en leverance i januar, der aflæses i slutningen af januar, sker fakturaudskrivningen f.eks. i februar. Elafgiften mv. af denne leverance afregnes af elselskabet til myndighederne i marts, mens momsen afregnes i maj. Det er principielt uden betydning for afregningen med myndighederne, hvornår elkunden afregner med elselskabet.

For erhvervsvirksomhederne styres godtgørelserne ligeledes af fakturadatoen. Hvis virksomheden får godtgørelsen af energiafgifterne mv. månedsvis, vil virksomheden kunne medregne januarleverancen i februar, hvis faktura udskrives i februar og få godtgørelsen udbetalt i marts. Momsen vil kunne godtgøres i maj. Ved konsekvent at bruge fakturadato såvel ved opgørelse af den elafgift, elselskaberne skal betale, som ved opgørelse af godtgørelserne sikrer man

sig således, at der ikke sker godtgørelse af en afgift, som elværkerne endnu ikke har afregnet til myndighederne.

Der har imidlertid i visse tilfælde været givet tilladelse til, at elselskaberne ikke opgjorde de afgiftspligtige mængder efter fakturadatoen, men efter forfaldsdatoen. Tilladelserne til at opgøre ud fra forfaldsdatoen har, så vidt det kan ses, været givet ud fra administrative hensyn til visse, typisk små elværker. Visse elværker har haft en praksis, hvorefter der alene i forbindelse med årsaflysningen blev udskrevet en egentlig faktura – mens acontoopkrævningerne blev udsendt samtidigt i form af et antal girokort påtrykt forfalds- og sidste rettidige indbetalingsdato. Det ville i sådanne tilfælde være urimeligt, hvis der skulle afregnes elafgift af alle de elmængder, der udsendes indbetalingskort for samtidigt. Denne tilladelse til at bruge forfaldsdato har været gengivet i vejledningsmateriale til elsektoren. Det har imidlertid vist sig, at tilladelsen også har været anvendt af elselskaber med betydelig administrativ styrke, og det er indtrykket, at man har tilrettelagt de administrative procedurer med henblik på at maksimere det økonomiske udbytte snarere end for at mindske de administrative omkostninger.

Hvis forfaldsdatoen ligger i samme måned som fakturadatoen, har det ingen økonomisk betydning, men hvis forfaldsdatoen ligger efter et månedsskifte i forhold til fakturadatoen, hvilket er typisk, har det økonomisk indflydelse. Der er også eksempler på, at fakturadatoen ligger i slutningen af en måned, mens forfaldsdatoen ligger efter to månedsskifter.

Hvis forfaldsdatoen anvendes i stedet for fakturadatoen, forsinkes indtægtsførelsen af elafgiften mv., uden at der nødvendigvis sker en forsinkelse af godtgørelserne. I visse tilfælde har tilladelsen til at anvende forfaldsdato været betinget af, at det af fakturaen fremgik, at man skulle anvende forfaldsdatoen som bestemmende for, hvornår man kunne opnå

godtgørelsen. Virksomhederne har dog kunnet se bort fra denne betingelse under henvisning til lovreglerne om, hvornår man kunne opnå godtgørelsen.

Efter at være blevet opmærksom på spørgsmålet ønsker regeringen nu den forskelligartede praksis bragt til ophør, således at alle fremover skal anvende fakturadatoen som periodiseringskriterium. Det har i denne forbindelse efter høring af elværkerne været overvejet at fastsætte forfaldsdatoen som afgørende som ønsket af disse. Elværkerne har dog ikke anført administrative hindringer eller begrundelser for, at lovens bogstav ikke skulle kunne anvendes bortset fra få særlige tilfælde. Det er ikke acceptabelt, at der gives godtgørelse, før det beløb, der godtgøres, er indbetalt. Elværkerne har dog henvist til, at der kan blive tale om et væsentligt likviditetstab, og det er derfor fundet rimeligt i dette særlige tilfælde at foreslå indført en overgangsregel, hvorefter de, der måtte have brugt forfaldsdatoen i stedet for fakturadatoen, kan fortsætte med denne praksis til og med elektricitet, der leveres i december 1997. Der er dog intet, der hindrer disse elselskaber i at anvende fakturadatoen fra et tidligere tidspunkt.

I mange tilfælde opkræves kundernes betaling for elektricitet over betalingserviceordninger. Visse elselskaber har i disse tilfælde anvendt forfaldsdatoen eller betalingsdatoen som afgørende for, hvilken måned eller i hvilket kvartal henholdsvis elafgifterne og momsens skal afregnes. Det er dog ikke i overensstemmelse med lovreglerne. Da der ikke altid udsendes en særskilt faktura i forbindelse med opkrævning via betalingservice, har det været anført som et argument, at der ikke her foreligger en fakturadato. Det er imidlertid ikke korrekt, da PBS-meddelelsen i disse tilfælde må sidestilles med en faktura. Fakturadatoen er derfor den dato, hvor meddelelsen sendes ud til kunderne. Efter omstændighederne vil der blive givet samme frist til at bringe forholdene i orden for PBS-betalingerne.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 858 af 24. september 1996, som ændret ved lov nr. 1214 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter nr. 12 som nyt nummer:

»13) Anden flaskegas (LPG),
der anvendes som motorbrændstof 259 øre/kg. -«. Nr. 13-14 bliver herefter nr. 14-15.

2. I § 1, stk. 2, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Af varer, der anvendes til varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier. Biogas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer, er dog fritaget for afgift.«

3. I § 1 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. For spildolie iblandet vand, som indsamles fra skibe, og som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgør afgiften dog følgende procentdel af den i stk. 1, nr. 4, nævnte afgiftssats:

- 1) 35 pct. ved et vandindhold på 65 pct. og derover.
- 2) 70 pct. ved et vandindhold på mindst 30 pct. og under 65 pct.
- 3) 95 pct. ved et vandindhold på mindst 5 pct. og under 30 pct.
- 4) 100 pct. ved et vandindhold på under 5 pct.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. her i landet. Afgiften udgør for 1)-12) ----
13)-14) ----

Stk. 2. Af andre end de i stk. 1 nævnte mineralolieprodukter bortset fra naturgas, varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur og faste brændsler, der anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel. Af andre end de i stk. 1 nævnte varer bortset fra naturgas, der anvendes eller er bestemt til at anvendes som motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5-7. ---

4. I § 3, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 1, stk. 1, nr. 14« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15«.

§ 3. ---

Stk. 2. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan registreres som oplagshaver hos de statslige told- og skattemyndigheder, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. Virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14, kan dog registreres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l. De statslige told- og skattemyndigheder kan i særlige tilfælde fravige det i 1. pkt. anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til videresalg.

Stk. 3-6. ---

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige energiafgiftslove m.v.

5. I § 7 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:
 »*Stk. 4.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan registrerede oplagshavere og varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, *stk. 5.*«

Stk. 4-6 bliver herefter *stk. 5-7.*

6. I § 9, *stk. 2, sidste pkt.*, indsættes efter
 »Naturgas 39,6 MJ/Nm³«:
 »Biogas 19,7 MJ/Nm³«.

7. I § 9, *stk. 9*, ændres »*stk. 3*« til: »*stk. 4*«.

§ 9. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeverker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeverker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeverker end dem, der er omfattet af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeverker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 3-8. ---

Stk. 9. Varer omfattet af *stk. 3* kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en registreret oplagshaver.

Stk. 10. ---

8. I § 10, *stk. 1*, indsættes som 2. - 5. *pkt.*:

»Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret oplagshaver, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, *stk. 3*, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. *pkt.* nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.«

§ 10. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, *stk. 1*, nr. 1-4.

Stk. 2. — —

9. I § 11, stk. 2, sidste pkt., ændres »§ 1, stk. 1, nr. 14« til: »§ 1, stk. 1, nr. 15«.

10. I § 11, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.«

11. I § 11, stk. 5, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »(trætorrestuer)«: », samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet«.

12. I § 11, stk. 5, indsættes som nr. 5:

»5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse«.

13. I § 11, stk. 6, to steder i § 11, stk. 7, og i § 11, stk. 9, ændres »stk. 1 eller 5« til: »stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5«.

14. I § 11 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.«

Stk. 7-14 bliver herefter stk. 8-15.

15. I § 11, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 12« til: »stk. 14«.

16. I § 11, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter 3. pkt:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. april til 31. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober – 31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste punktum.«

17. I § 11, stk. 9, der bliver stk. 10, § 11, stk. 10, der bliver stk. 11, og § 11, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

18. I § 11, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres tre steder »stk. 9« til: »stk. 10«.

19. I § 11 indsættes efter stk. 11, der bliver stk. 12, som nyt stykke:

»Stk. 13. Uanset stk. 4 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter, henholdsvis kg, efter de i § 9, stk. 2, anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de i § 9, stk. 2, anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de i § 9, stk. 2, anførte værdier.«

Stk. 12-14 bliver herefter stk. 14-16.

20. I § 11, stk. 12, der bliver stk. 14, ændres to steder »stk. 7« til: »stk. 8«.

21. I § 11, stk. 14, der bliver stk. 16, ændres »stk. 13« til: »stk. 15«.

§ 11. ---

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke, jf. dog stk. 3. Det samme gælder afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 14.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1) ---

2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 450 C eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer). Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 7.

3)-4) ---

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varme-forbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsynes anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1 eller 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 8 kr. pr. m² pr. måned.

Stk. 7. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1 eller 5.

Stk. 8. ---

Stk. 9. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 7, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 10. Energiindholdet i den i stk. 9 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 7. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporter de pågældende anlæg også luft, der ikke

er omfattet af stk. 9, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 9, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 11. ---

Stk. 12. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 7, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 7 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfrigørelse eller -godtgørelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2 eller 3.

Stk. 13. ---

Stk. 14. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 13.

22. I § 14 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»*Stk. 5.* Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal konstatere eller verificere vandindholdet i varer omfattet af § 1, stk. 5, og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for de statslige told- og skattemyndigheder. Told- og Skattestyrelsen kan fastsætte de nærmere regler for opgørelse af vandindholdet.

Stk. 6. Registrerede oplagshavere og varemodtagere skal føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 5, for hver kategori af vandindhold.«

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 7-11.

23. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres »stk. 6« til: »stk. 8«.

§ 14. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Det i stk. 6 nævnte dokument skal medbringes under transport af varerne. Der skal ligeledes medbringes dokumentation for eventuel forudgående anmeldelse og sikkerhedsstillelse.

Stk. 8-9. ---

24. I § 22 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til, hvis det skønnes nød-

vendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke, når køretøjet ikke befinder sig på en privat bopæl, og i anlæg, hvori der ifølge bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, ikke må anvendes motorbrændstof, der er tilsat farvingspræparater eller denatureringsmidler.«

§ 22. ---

Stk. 2-6. ---

25. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 1, stk. 5« til: »§ 1, stk. 6«, og »§ 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 eller 8« til: »§ 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 eller 10«.

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 1, stk. 5, § 3, stk. 1 eller 4, § 4, stk. 1, 5, 7 eller 8, 3. pkt., § 12, stk. 10, § 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 eller 8, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1 eller 3, § 22, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, eller § 35, stk. 5.

3)-5) ---

Stk. 2-4. ---

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 3. oktober 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der betales afgift efter brændværdien, jf. dog stk. 4, i følgende varer:

1) Stenkul (incl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus.

2) Jordoliekoks.

3) Brunkulsbriketter og brunkul.

4) Tallolie, trætjære, trætjæreolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme.

5) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme

a) med et vandindhold på mindst 27 pct.,

b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.

Stk. 2. Afgiften udgør 41 kr. 30 øre pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. Told- og Skattestyrelsen fastsætter de nærmere regler for opgørelse af varernes brændværdi.

Stk. 4. Såfremt registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi, betales afgift af varernes vægt. Afgiften udgør:

- 1) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1 1.150 kr. pr. t
- 2) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2 1.350 kr. pr. t
- 3) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3 840 kr. pr. t
- 4) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4 1.615 kr. pr. t
- 5) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5a 1.185 kr. pr. t
- 6) For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5b 1.555 kr. pr. t

Stk. 5. Registrerede virksomheders valg mellem opgørelse efter brændværdi eller efter vægt er gældende for en periode på 1 år.«

§ 1. Af følgende varer svares der afgift til statskassen således:

- 1) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus: 690 kr. pr. t,
- 2) jordoliekoks: 690 kr. pr. t og
- 3) brunkulsbriketter og brunkul: 505 kr. pr. t.
- 4) tallolie, træbjære, træbjæreolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme: 1.570 kr. pr. t, og
- 5) andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct.: 1.150 kr. pr. t,
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.: 1.510 kr. t.

2. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »Registrerede virksomheder skal«: »efter den valgte opgørelsesmetode«.

3. I § 5 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Registrerede virksomheder, der foretager opgørelse efter brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver varekategori og på forlangende fremvise doku-

mentation herfor over for de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. I tilfælde omfattet af § 12, *stk. 2*, skal virksomheden føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer inden for hver varekategori og på dette grundlag beregne brændværdien i de afgiftspligtige varer, der er udleveret eller forbrugt i virksomheden.«

Stk. 3 og *4* bliver herefter *stk. 5* og *6*.

§ 5. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog *stk. 2*. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af afgiftspligtige varer i det omfang, det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 2-4. — — —

4. I § 7, *stk. 1, sidste pkt.* indsættes efter »Naturgas 39,6MJ/Nm³«: »Biogas 19,7 MJ/Nm³«.

5. I § 7, *stk. 4*, indsættes som 2.-5. *pkt.*:

»Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, *stk. 3*, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. *pkt.* nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.«

§ 7. Fritaget for afgift er varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget,

skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme. Andre kraftvarmeværker end dem, der er omfattet af bilaget, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie.....	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG.....	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralisk olie (raffinaderigas).....	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 2, kan af de statslige told- og skattemyndigheder meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 5. ---

6. I § 8, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.«

7. I § 8, stk. 4, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »(trætrørestuer)«: », samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet«.

8. I § 8, stk. 4, indsættes som nr. 5:

»5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse«.

9. I § 8, stk. 5, to steder i § 8, stk. 6, og i § 8, stk. 8, ændres »stk. 1 eller 4« til: »stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4«.

10. I § 8 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 5 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.«

Stk. 6-11 bliver herefter stk. 7-12.

11. I § 8, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 11« til: »stk. 13«.

12. I § 8, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter 3. pkt.:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum

i perioden 1. april til 31. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober – 31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste punktum.«

13. I § 8, stk. 8, der bliver stk. 9, § 8, stk. 9, der bliver stk. 10, og § 8, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

14. I § 8, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres tre steder »stk. 8« til: »stk. 9«.

15. I § 8 indsættes efter stk. 10, der bliver stk. 11, som nyt stykke:

»Stk. 12. Uanset stk. 3 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter, henholdsvis kg, efter de i § 7, stk. 1, anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de i § 7, stk. 1, anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de i § 7, stk. 1, anførte værdier.«

Stk. 11 bliver herefter stk. 13.

16. I § 8, stk. 11, der bliver stk. 13, ændres to steder »stk. 6« til: »stk. 7«.

§ 8. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1) ---

3)-2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45°C eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af ostningsprocessen og spegepølseprocesser, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætræstuer). Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 6.

3)-4) ---

Stk. 5. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 4, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsynes anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1 eller 4, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 8 kr. pr. m² pr. måned.

Stk. 6. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmelieferancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der vil kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 11, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om

afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del at den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1 eller 4.

Stk. 7. — —

Stk. 8. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 4, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 6, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 9. Energiindholdet i den i stk. 8 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, modregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 6. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 8, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 8, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 10. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 8, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 6, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvar-

meanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

Stk. 11. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 6, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 6 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 3, 4 og 5 eller afgiftsfritagelse eller -godtgørelse efter § 7, stk. 1 eller 2.

17. I § 12 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Registrerede virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter varernes brændværdi, kan vælge at beregne den afgiftspligtige brændværdi i varer, som udleveres eller forbruges i virksomheden efter et lagerbalancesystem. For lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer foretager virksomheden en opgørelse over brændværdien pr. ton for hver enkelt varekategori samt mængden af hver varekategori ved begyndelsen af den afgiftsperiode, hvor lagerbalancesystemet benyttes første gang. Der beregnes herefter den samlede brændværdi i lageret i GJ. For varer, der tilføres lageret, efter at lagerbalancesystemet er indført, opgøres tilsvarende den samlede brændværdi opgjort i GJ enten på baggrund af måling eller på baggrund af den leverende virksomheds opgørelse efter lagerbalancesystemet. Efter at der er tilført lageret varer, opgøres det samlede lagers samlede brændværdi og den samlede mængde af varer på lageret som summen af den beregnede brændværdi i lageret før tilførslen og brændværdien i tilførslen og den samlede mængde varer som summen af mængden på lageret før tilførslen og tilførslen til lageret. Det beregnes herefter, hvor meget brændværdien er i varerne pr. ton ved at dividere den samlede brændværdi på det nye lager med den samlede mængde af varer på det nye lager. For varer, der fraføres lageret, beregnes brændværdien ved at gange den ovenfor opgjorte brændværdi med mængden af varer, der fraføres lageret. Brændværdien ændres igen efter ovenstående system, når lageret igen tilføres varer. Den beregnede brændværdi af lageret reduceres med de mængder, der fraføres lageret enten opgjort efter dette lagerbalancesystem eller efter måling.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

18. I § 20, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 2, stk. 1,«: »§ 5, stk. 3 og 4,«.

19. I § 20, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 12, stk. 2« til: »§ 12, stk. 3«.

20. § 20, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 20. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 2, stk. 1, § 9, stk. 9, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 11, stk. 1, 2 eller 3, § 12, stk. 1, § 17, stk. 2, 3 eller 4, og § 26, stk. 3, eller stk. 4, 1. pkt.,
- 3) undlader at efterkomme et efter § 10 a, stk. 5, 1. pkt., eller § 14, stk. 1, meddelt påbud,
- 4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, efter at de statslige told- og skattemyndigheder har inddraget registreringen i medfør af § 12, stk. 2, eller § 15.

Stk. 2-3. — — —

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

§ 3

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lov bekendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.«

2. I § 10, stk. 5, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »(trætorrestuer)«: », samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbej-

ningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet«.

3. I § 10, stk. 5, indsættes som nr. 5:

»5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse«.

4. I § 10, stk. 6, to steder i § 10, stk. 7, og i § 10, stk. 10, ændres »stk. 1 eller 5« til: »stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5«.

5. I § 10 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.«

Stk. 7-12 bliver herefter stk. 8-13.

6. I § 10, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 12« til »stk. 14«.

7. I § 10, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter 3. pkt:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. april til 31. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober – 31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste punktum.«

8. I § 10, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

9. I § 10, stk. 10, der bliver stk. 11, ændres »stk. 7 eller 9« til: »stk. 8 eller 10«.

10. I § 10, stk. 11, der bliver stk. 12, ændres to steder »stk. 10« til: »stk. 11«, »stk. 7« til: »stk. 8« og »stk. 9« til »stk. 10«.

11. I § 10 indsættes efter stk. 11, der bliver stk. 12, som nyt stykke:

»Stk. 13. Uanset stk. 4 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter, henholdsvis kg, efter de i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de anførte værdier.

Stk. 12 bliver herefter stk. 14.

12. I § 10, stk. 12, der bliver stk. 14, ændres to steder »stk. 7« til: »stk. 8«.

§ 10. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

1) ---

2) Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 450 C eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spege-

pølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (træ-tørrestuer). Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 7.

3)-4) ---

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varme-forbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1 eller 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov nedsættes med 8 kr. pr. m² pr. måned.

Stk. 7. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1 eller 5.

Stk. 8. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgifts-

pligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 8, stk. 2.

Stk. 9. I det omfang den i stk. 6 omhandlede rumvarme eller den i stk. 7 omhandlede over skudsvar me i perioder af mindst én måneds varighed er nyttiggjort fra anlæg udelukkende baseret på naturgas, udgør nedsættelsen af tilbagebetalingen for periodens over-skudsvarme fra disse anlæg dog kun den andel af afgiften på 8 kr. pr. m², jf. stk. 6, eller 42,5 kr. pr. GJ varme, henholdsvis 42,5 pct. af det samlede vederlag, som svarer til forholdet mellem afgiftssatsen fastsat i § 1, stk. 2, og 164 øre pr. Nm³.

Stk. 10. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1 eller 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 7 eller 9, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 11. Energiindholdet i den i stk. 10 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, modregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 7. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 10, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden

af luft, som er omfattet af stk. 10, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 12. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 7, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 7 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfritagelse eller -godtgørelse efter § 8, stk. 1, nr. 2, eller § 8, stk. 2.

13. § 21, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 21. — — —

Stk. 2-3. — — —

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommuners styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 4

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 3. oktober 1996, som ændret ved lov nr. 1211 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Registrerede virksomheder, der årligt afsætter mindre end 1 GWh elektricitet, kan efter ansøgning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til at opføre de afgiftspligtige leverancer i den enkelte måned eller anden periode, for hvilken a conto opkrævning over for samtlige forbrugere finder sted, på grundlag af de fra kraftværker m.v. fakturerede el-leverancer med fradrag af 5 pct. ledningstab, under forudsætning af, at endelig afregning af afgiften finder sted mindst een gang om året ved opgørelse og afregning af de faktiske leverancer hos samtlige forbrugere.«

2. I § 11, *stk. 4, nr. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »(trætørrestuer)«: », samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer

varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet.«

3. I § 11, stk. 4, indsættes som nr. 3:

»3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 3, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed.«

4. I § 11, stk. 7, ændres »§ 11, stk. 12« til: »§11, stk. 14«.

5. I § 11, stk. 7, indsættes efter 3. pkt.:

»Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. april til 31. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober – 31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 8 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste punktum.«

§ 11. — — —

Stk. 2-3. — — —

Stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Varmt brugsvand omfattet af stk. 3, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg, samt opvarmning af rum, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45o C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer). Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 7.

2) — — —

Stk. 5-6. — — —

Stk. 7. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeløseren. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 12, jf. § 11, stk. 12, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling.

Stk. 8-13. — — —

6. § 15, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 15. — — —

Stk. 2-3. — — —

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

§ 5

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl, som ændret ved § 7 i lov nr. 1101 af 20. december 1995, § 8 i lov nr. 1102 af 20. december 1995 og § 3 i lov nr. 1220 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 7, indsættes som 2.-5. pkt.:

»Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksom-

heder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.«.

§ 9. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Afgiftsgodtgørelser under 500 kr. udbetales ikke. Afgiftsgodtgørelse kan dog, uanset beløbets størrelse, modregnes i skyldig svovlafgift.

Stk. 8-9. ---

2. I § 34, stk. 3, indsættes efter nr. 14 som nyt nummer:

»15. Biogas 19,7 MJ/Nm³.
Nr. 15-20 bliver herefter nr. 16-21.

3. I § 34, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»I samme omfang, som elselskabers eget forbrug af elektricitet er fritaget for afgift efter § 5, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, er der fritagelse for den særlige afgift på elektricitet, som er nævnt i stk. 4.«

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 24. september 1996, som ændret ved § 1 og § 2 i lov nr. 1220 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. For spildolie iblandet vand, som indsamles fra skibe, og som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgør afgiften dog følgende procentdel af den i stk. 1, nr. 2, nævnte afgiftssats:

- 1) 35 pct. ved et vandindhold på 65 pct. og derover.
- 2) 70 pct. ved et vandindhold på mindst 50 pct. og under 65 pct.
- 3) 95 pct. ved et vandindhold på mindst 5 pct. og under 30 pct.

4) 100 pct. ved et vandindhold på under 5 pct.«

2. § 5, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Bortset fra elselskabers eget forbrug af elektricitet, der direkte er medgået til fremstilling og distribution af elektricitet, kan der dog ikke ske fradrag for virksomhedernes eget forbrug ved opgørelse af den afpligtspligtige mængde efter *stk. 1*.«

§ 5. ---

Stk. 2. Ved opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter *stk. 1* kan der dog ikke ske fradrag for virksomhedens eget forbrug.

3. I § 23 indsættes som *stk. 9*:

»Stk. 9. Der kan ikke ydes afgiftsgodtgørelse efter en bevilling udstedt i medfør af § 8 fra og med det tidspunkt, hvor der ikke længere kan ydes godtgørelse af energiafgift efter en bevilling udstedt i medfør af § 10, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., eller § 7, stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.«

§ 7

I lov nr. 405 af 14. juni 1995 om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (Aftaler om energieffektivisering m.v.), som ændret ved § 5 i lov nr. 1220 af 27. december 1996, foretages følgende ændring:

1. § 2, *stk. 2*, 3. *pkt.*, ophæves.

§ 2. ---

Stk. 2. Tilskud efter § 1 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, ydes med følgende procenter af afgiften: I 1996 2 pct., i 1997 7 pct., i 1998 12 pct. og i 1999 17 pct. Tilskud vedrørende gas- og dieselolie anvendt til varmfremstilling udgør dog i 1996-98 0 øre pr. l og i 1999 0,4 øre pr. l. Tilskuddet til fuelolie, jf. § 1 a, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, kan dog højst udgøre 1,6 øre pr. kg i 1996, 3,2 øre pr. kg i 1997, 4,8 øre pr. kg i 1998 og 6,4 øre pr. kg i 1999. Bestemmelsen gælder ikke for væksttlys i gartnerier.

Stk. 3-5. ---

Skriftlig fremsættelse (9. april 1997)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige energiafgiftslove m.v. (Justering af rumvarmeafgiften m.v.).

(Lovforslag nr. L 218).

Formålet med loven er at foretage en række præciseringer og justeringer af afgrænsningen mellem energiforbrug, der berettiger momsregistrerede virksomheder til tilbagebetaling af afgift (proces), og anden energi (rumvarme). Herudover indeholder forslaget en række bestemmelser af hovedsagelig teknisk karakter. Lovforslaget ændrer således ikke hovedlinjerne i energibeskatningen.

Lovforslaget indeholder i hovedtræk følgende elementer:

Afgrænsning mellem rumvarme og proces, herunder:

- Præcisering af, at indirekte opvarmning i form af mindre varmeafgivelse fra procesanlæg ikke medfører, at energiforbruget klassificeres som rumvarme.
- Forslag om, at opvarmning af rum, der har karakter af procesanlæg, beskattes som procesenergi. Det drejer sig om f.eks. tørringsanlæg, hvor opvarmning udelukkende har et forarbejdningsformål.
- Forslag om, at vask af genbrugsemballage klassificeres som proces. Herved ligestilles vask af genbrugsemballage med fremstilling af engangsemballage.
- Forslag om, at vaskeriernes brug af brændsel klassificeres som proces. Ud over at vaskeriernes, der er relativt hårdt belastet af de nuværende rumvarmeregler, lempes i afgift, vil specielt hotelbranchen indirekte få lavere omkostninger som følge af lavere vaskeriudgifter.
- Forslag om, at intern udnyttelse af overskudsvarme til rumopvarmning ikke udløser

nedsættelse af tilbagebetalingen (overskudsvarmeafgift) i sommerhalvåret.

- Indførelse af alternative opgørelsesmetoder i form af standarder m.m. for opdelingen mellem rumvarme og proces og for opgørelsen af mængden af overskudsvarme brugt internt i virksomheden. Reglerne har til formål at mindske de administrative omkostninger i virksomhederne.

Forslag om alternative opgørelsesmetoder af varmeværkers – herunder affaldsforbrændingsanlægs – tilbagebetalingsberettigede forbrug af brændsel og elektricitet. Forslaget er rettet mod varmeværker, der ud over afgiftspligtige brændsler også anvender affald og biomasse. Forslaget indebærer en lempelse for værker med en ringe varmeproduktion i forhold til forbruget af afgiftspligtige brændsler.

Forslag om at tillade, at afgiften af kul betales efter det faktiske energiindhold frem for den gældende standard. For slopolie indføres der samtidig 4 standardklasser afhængig af vandindhold.

Præcisering af, at der betales efter satsen for brændsel til fyring af varer, der er brugt i kraftvarmeværker, og ikke efter satsen for motorbrændstof. Samtidig foreslås biogas brugt i kraftvarmeanlæg fritaget for afgift.

Præcisering af den afgiftsmæssige behandling af kraft- og kraftvarmeværkers eget forbrug af elektricitet.

Som et værn mod utilsigtet spekulation i registrerings- og bevillingsbestemmelser foreslås en skærpelse af adgangen for brændselshandlers adgang til afgiftsgodtgørelse.

Forslag om nye kontrolbestemmelser i mineralolieafgiftsloven, der skal sikre, at den farvning af fyringsolie, der skal ske fra 1. juli 1997, effektivt kan indgå i kontrolarbejdet.

Overgangsregler, der tillader campingpladserne fradrag for elektricitet, der er afsat til campister i 1997, selvom el leveret til camping-

vogne og lystbåde ikke kan anses for forbrugt af campingpladsen henholdsvis havnen.

Overgangsregler, der tillader elselskaberne at anvende forfaldsdagen frem for fakturadagen i opgørelsen af den afgiftspligtige mængde frem til 1. januar 1998. Bestemmelsen afspejler en praksis, der har været gennemført en del år, og præciserer således, at ellovens bestemmelse om, at den afgiftspligtige mængde skal opgøres efter fakturadatoen, skal administreres i snæver forstand. Fra 1. januar 1998 skal elselskaber således opgøre afgiften efter samme principper som andre afgiftspligtige virksomheder. I lyset af hidtidig praksis foreslås dog en overgangsperiode, der giver virksomhederne en rimelig tid til at tilpasse sig.

Ændringerne for vaskerierne medfører et helårsprovenutab på ca. 35 mill. kr., der fortrinsvis vil blive konteret på energiafgiftslovene. For 1997 vil provenutabet udgøre ca. 15 mill. kr.

De forskellige andre forslag til tilpasning af rumvarmeafgiften skønnes med betydelig usik-

kerhed at medføre et provenutab netto på omkring 10 mill. kr årligt. For 1997 dog 5 mill. kr.

Med stor usikkerhed skønnes præciseringen af reglerne for elværkernes opgørelse af elafgift at medføre en engangsprovenugevinst på omkring 1 mia. kr i elafgift, ca. 200 mill. kr i CO₂ afgift af el og ca. 20 mill. kr i SO₂ afgift af el. Hertil kommer ca. 500 mill. kr i moms, eller alt i alt ca 1¾ mia. kr. en gang for alle.

Præcisering af reglerne for afgift af elproducenternes eget forbrug af elektricitet skønnes med meget betydelig usikkerhed at medføre en provenugevinst i størrelsesordenen 10 mill. kr årligt.

Nettovirkningen af forslaget er således et provenutab i 1997 på omkring 10 mill. kr og en årlig provenugevinst på godt 100 mill. kr årligt i årene herefter, hvis engangsprovenugevinsten omregnes til årlige merrenteindtægter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.